

Janka Mäkipää

Perille saavuttuamme lapset hihkuivat ilosta ja jännityksestä! Oven takana odottaisi suuri seikkailu!

Perheen kanssa talvi- retkellä Susi-Talaksella

Retkelle ihan lähelle 2

Liukas keli ja reipas tuuli 6

**Teltat lumikuor-
rutteella** 6-7

5 Kevätkokous jälleen etänä 11

Tervehdys lajitoverit

Kesä on tullut ja sulanmaan retkeilykausi alkaa. Kohta kaasukeittimet kohisevat ja spriipolttimet suhisevat pitkien tuntureiden rinteitä ja laaksoja. Toivottavasti tänäkin kesänä vaeltamme muistavat, että sopivat vaellukset oikeuttavat eriasteisiin susisuorituksiin. Mikäpä olisi hienompaa, kuin tulla vihityksi sudeksi tänä juhluvuotenumme. Tulossa varmaan ikimuistoiset Susiaiset. Tietooni on tullut, että jotkin kerhot ovat miettineet toimintansa alasajoa. Tämä on murheellista kuultavaa. Nyt kannattaakin alkaa miettiä, mikä tähän on johtanut, ja millä keinoin toiminnan saisi

taas elpymään?

Tarvitaanko siihen rahaa, materiaalia vai apua tapahtumien ja sitä kautta tunnettuuden lisäämiseen?

Oli tarve mikä tahansa, niin hallitus on sitoutunut avustamaan kerhoja. Mikäli tarvitsette apua tai teillä olisi idea mutta ei resursseja, niin ottaakaapa yhteyttä.

Ja tähän koskee siis kaikkia kerhoja, joita mietityttää tulevaisuus. Nyt jos koskaan on aika pysähtyä hetkeksi ja alkaa miettimään tulevaa. Onko tunturilatalaisia vaeltamassa Lapin metsissä (avotunturithan ovat katoamassa) vielä 80 vuoden päästä?

Ja vielä menneeseen aikaan. Katselkaapa ympärillenne ja miettikää ketkä vaelluskumppaneistanne ovat muistamisen arvoisia.

Syksyn juhliessamme olisi hienoa muistaa ansiomerkeillä ansioituneita jäseniämme. Vaihtoehtoina Tunturiladun omat huomionsoitukset, Suomen Ladun Ansiomitalit sekä Opetus- ja Kulttuuriministeriön Ansiomerkit, jotka tosin jaetaan vasta seuraavana vuonna.

Nyt sitten vaan hakemuksia rustaamaan.

Toivoo Paavo

TUNTURILATU

Tunturilatalaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehti postitetaan jäsenille Latu & Polku -lehden kanssa.

Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja:

Paavo Ahonen

Veitsitie 14 A 9, 01640 VANTAA
puh.040 527 4639, pkahonen(at)gmail.com

Toimitussihteeri:

Satu Ojala,

puh. 050 523 4844, osatu7997(at)gmail.com

Tiedotustoimikunta 2026:

Taina Jääskeläinen (pj), Paavo Ahonen, Iitu Gerlin, Inka Helenius, Mikko Suominen, Satu Ojala
sähköposti: tiedotus(at)tunturilatu.fi

Ilmoitushinnat:

0,60 euroa pmm, ¼ sivu 290 euroa,

½ sivua 540 euroa, koko sivu 900 euroa

Sivunvalmistus ja taitto:

Huittisten Sanomalehti Oy

Asemakuja 2, 32700 HUITTINEN

Painopaikka:

Botniaprint, Kokkola

Ilmestymisaikataulu 2026:

Numero Aineistopäivä Lehti jäsenillä

2 21.4. 27.5.

3 28.7. 2.9.

4 27.10. 2.12.

Osoitteen- ja nimenmuutokset:

Suomen Ladun

jäsenpalvelun kautta,

puh. 09 8567 7450 tai

jasenpalvelu@suomenlatu.fi

tai postitse:

Suomen Latu ry, Jäsenpalvelu,

Olympiastadion

Paavo Nurmen tie 1,

00250 Helsinki

Vuoden 2026 kolmas lehti

ilmestyy 2. syyskuuta.

Aineistot tähän lehteen on toimitettava

28.7.2026 mennessä osoitteella

osatu7997(at)gmail.com

KANNESTA KANTEEN

Lähiluonnossakin on hienoja retkikohteita

Erja Mutanen ja Mirja Nylander: Löytöretkeilyä lähiluonnossa, 264 s. Kustantaja: Realdme

Kirjoittajat **Erja Mutanen** ja **Mirja Nylander** ovat tuoneet retkeilyyn uuden termin; mikroretkeily, millä he tarkoittavat matalan kynnyksen luontoretkeilyä.

Retki voi olla lyhyt ja hetken kestävä, mutta silti hyvinkin elämysellinen. Mutanen on erä- ja luonto-opas ja Nylander puolestaan on metsätieteilijä, joka johdattaa ihmisiä metsäkellimään ja puuhengittämään.

Kirja poikkeaa normaaleista retkikirjoista, koska siinä eri kerrota retkikohteista ja varusteista, vaan lähiretkistä.

Heti alussa selvitetään, mikä on mikroretkeilyä. Se voi

olla, vaikka sateessa ulos lähimmälle kalliolle kiipeily tai kiitoskävely kasveille siksi, että ne tuottavat happea hengittämiseen.

Erityisiä varusteita ei tarvita, vain avoin ja kekseliäs mieli ja näin mikroretki on tehty. Ei tarvitse tuntea edes kasveja tai eläimiä.

Pääosa kirjasta on varattu eri vuodenaikoina tehtäville mikroretkille. Talvella voi tutkia kallioiden jääseinämiä, puiden jäkälää, hiihtää umpi-hangessa, tutkia lumijälkiä, mennä jäälle tai ihmetellä metsän lintuja. Talventörrotäjien opiskelu on hyvä peruste mikroretkille. Talvinen sääsanasto on hyvä tietopala.

Kevät on termisistä vuodenaajoista lyhin ja sen alku ja kesto vaihtelevat vuosit-

tain. Tähtitieteellinen kevät on varma, se alkaa kevätpäivän tasauksesta ja päättyy kesäpäivän seisaukseen kesäkuussa.

Tuo aika on luonnossa kiihkeää. Linnut saapuvat ja pesivät. Kasvit puhkeavat kukkaan, eläinten poikaset ilmestyvät luontoon ja sää lämpenee. Keväällä mikroretkeily voi aloittaa tarkkailemalla lumen pinnassa liikkuvia ötököitä tai katsomalla pajunkissoissa pörrääviä hyönteisiä.

Kesällä voi tehdä mikroretkiä paljasjaloin, katsella sudenkorentoja, etsiä luonnosta hiljaisia paikkoja, tehdä mustikkanaamio, seurata muurahaisten touhuja, uida ja tehdä lehtimehua sekä monen mikroretken päätteeksi

uinahtaa riippumatossa. Syksyllä luonto hiipuu. Tällöin voi mennä korkeille paikoille ja seurata lintujen muuttoa sekä kerätä marjoja ja sieniiä. Kirjassa on esitelty myös itse tehty retkikeitin.

Kirjan lopussa on kuvattu marras-joulukuun retkeilyä ja luonnossa liikkumisen salaisuuksia. Karttojen tutkiminen tehdään tutuksi ja samoin erilaisia retkikohteita esitellään. Lopussa on myös monipuolinen lähdeluettelo. Mielenkiintoinen lähiretkikirja.

Kirjoittajat toteavat osuvasti: ”Kaikista mukavinta lienee se, että mikroretkeilyä tuntee sydämessään jatkavansa lasten ja lapsenmielisten iät ja ajat harastamaa pienimuotoista retkiseikkailua kotipiipasta käsin”.

Antti Karlin

–Nyt nenä pois kirjasta ja ulos mikroretkelle, toteavat kirjan tekijät Erja Mutanen ja Mirja Nylander.

Jäsenhankinnan haasteita

Pekka Koskinen

Tunturikerho Vihtta 2.0 on nyt toiminut kolme vuotta. Joitain aiemmin Vihttan jäseninä oleita on mukana edelleen – se on hienoa! Uusiakin jäseniä on tullut mukaan kivasti.

Olemme pieni, mutta pipurinen kerho. Tällä hetkellä meillä on 19 jäsentä, joista kaksi asuu hyvin kaukana Vaasasta. Tästä syystä kaipaamme erityisesti uusia, aktiivisia jäseniä mukaan toimintaan.

Jäsenmäärään nähden osallistujamäärät ovat olleet ilahduttavia. Esimerkiksi perinteisille Lucian päivän joululögeille tai paikallisen erämaajärven ympäri tehdylle kävelyllä osallistui 12 henkilöä – prosentuaalisesti oikein hyvä tulos. Silti mukaan mahtuu vielä monta uutta retkeilijää.

Uusia jäseniä etsiessäm-

me olemme jättäneet kerhon esitteitä kirjastoon, kutsuneet kavereita tutustumaan toimintaan ja kertoneet Vihttasta nuotiotulilla ja retkien lomassa.

Vaasan seutu on aidosti kaksikielinen, ja rannikon ruotsinkielinen luontoväki on vahvaa ja aktiivista. Meidän näkemyksemme on selkeä: luonnossa liikkumisen ilon ei pidä jäädä kielimuurin taakse.

Tähän asti kerhomme esitteet ovat – kiitos Suomen Ladulle – olleet suomenkielisiä. Emme silloin täysin tulleet ajatelleeksi asiaa loppuun asti. Nyt haluamme tietoisesti profiloitua myös kaksikielisenä tunturikerhona. Retkellä tärkeintä ovat yhdessä tekeminen, luontoelämykset ja turvallinen kulkeminen – sanat kyllä löytyvät matkan varrella.

Vihtta vill vara en tvåspråkig klubb. Både finsk- och svenskspråkiga är varmt välkomna. I naturen är gemenskapen viktigare än språket.

Fjällklubben Vihtta ei ehkä vielä kuulosta kaikkein luontevimmalta, mutta kelvatkoon toistaiseksi.

Tunturiladulla ja Suomen Ladullakaan ei ole virallisia ruotsinkielisiä nimiä, joten ehkä voimme ruotsiksi olla yksinkertaisesti Vihtta. Pääasia on, että kynnys tulla mukaan on matala ja kaikki tuntevat olevansa aidosti tervetulleita.

Vill lära dig att uppleva naturen tillsammans med en trevlig grupp, eller känner du någon som kunde vilja det? Berätta gärna om Vihtta till dina vänner och kom med och se hurudan gäng vi på riktigt är.

Meille kaikki ovat tervetulleita!

Onkohan jollain viisastenkiveä uusien jäsenten löytämiseen?

Tai vielä parempaa: kiin-

nostusta tulla itse mukaan ja/tai vinkata ystäville Vaasan alueen tunturikerhosta ja katsoa, millainen porukka

Vihtta oikeasti on.

Iitu Gerlin
Vihttan puheenjohtaja
vihtta@tunturilatu.fi

Huomionosoituksia puurtajille

Näin Tunturiladun juhlatuotena on hyvä muistaa kerhoissa ja Tunturiladussa ansioituneita henkilöitä. Huomionosoitukset voidaan jakaa 80-vuotisjuhlassa marraskuussa.

Ohessa tiivistelmä vaihtoehtoista ja perusteluista.

TUNTURILADUN HUOMIONOSOITUKSET:

Tunturiladun palkitsemisjärjestelmän sisältämät huomionosoitukset ovat seuraavat:

- Hopeinen ansiomitali
- Susipannu
- Tunturilatu-puukko
- Ikä- ja Kunniasuden arvot

Kunniasuden arvoa lukuun ottamatta Tunturiladun hallitus päättää huomionosoitusten myöntämisestä.

Periaatteena on, että samanaikaisesti myönnetään vain yksi järjestelmän piiriin kuuluva huomionosoitus mukaan lukien Suomen Ladun myöntämät ansiomitalit. Sen sijaan korkeampien, esimerkiksi ministeriötason, viranomaisten myöntämät ansiomerkit eivät olisi sidoksissa omien huomionosoitustemme myöntämiseen.

Myöskään erilliseen tapahtumaan liittyvä huomionosoitus ei vaikuta arviointiin harkittaessa jonkin muun tunnustuksen myöntämistä.

Kustannuksista järjestelmän piirissä myönnettyistä huomionosoituksista vastaa Tunturilatu, lukuun ottamatta Suomen Ladun myöntämiä ansiomitaleja, joiden kuluisista vastaa esityksen tehnyt kerho.

Hopeinen ansiomitali

Mitali on tarkoitettu osittain Ikäsuden arvon rinnalle

niin, että sen saamisen edellytyksenä ei ole mikään tunturisuusjärjestelmän arvoista. Myöntämisen perusteina on siis pitkäaikainen erityisen ansiokas toiminta Tunturiladun piirissä eräretkeilyn ja latutoiminnan hyväksi. Tällaisiksi ansioksi katsotaan retkitoiminnan kehittäminen ja toteuttaminen, osallistumiset talkoo- ja järjestötoimintaan tai muu merkittävä toiminta Tunturiladun hyväksi.

Susipannu

Susipannu voidaan myöntää Tunturiladun jäsenelle, joka pitkäaikaisella ja huomattavalla panoksellaan on edistänyt Tunturiladun toimintaa.

Tunturilatu-puukko

Tunturilatu-puukko voidaan myöntää Tunturiladun jäsenelle, joka on ansiokkaasti johtanut tai edistänyt jonkin erillisen tapahtuman toteuttamista.

Ikäsusi

Tunturiladun hallitus voi kutsua ikäsudeksi kokeneen Tunturi- tai Johtajasuden, joka on osoittanut erityistä ansiota eräretkeilyn ja tunturilatu-toiminnan edistämiseksi. Ikäsudesta tulee samalla Tunturiladun ainasjäsen. Ehdokkaita Ikäsusiksi voivat hallitukselle ehdottaa sekä kerhot että yksittäiset tunturilatulaiset.

Ikäsusi on oikeutettu käyttämään Ikäsuden sauvaa sekä kantamaan harmaalla punoksella reunustettua Tunturisuuden merkkiä ja susimerkkiä.

Kunniasusi

Tunturiladun vuosikoko-

Merja Rintakoski

Tunturiladun ja Suomen Ladun ansiomerkkejä.

us voi hallituksen esityksestä kutsua kunniasudeksi latutyössä erittäin ansioituneen, Tunturiladun johtotehtävissä tai muussa tunturieräretkeilyä edistävässä tärkeässä tehtävässä toimineen Tunturiladun jäsenen.

Kunniasudesta tulee samalla Tunturiladun ainasjäsen. Kunniasusi on oikeutettu kantamaan kultaisella punoksella reunustettua Tunturisuuden merkkiä ja susimerkkiä.

SUOMEN LADUN HUOMIONOSOITUKSET:

Suomen Ladun jäsenyhdistykset voivat huomioida jäseniään ja yhteistyökumppaneitaan erilaisilla ansiomerkeillä ja kunniamaininnoilla, jotka myöntää Suomen Ladun hallitus. Nämä huomionosoitukset myönnetään tunnustuksena Suomen Ladun tai sen jäsenyhdistyksen toiminta-ajatuksen toteuttamisesta sekä järjestö- ja vapaaehtoistyöstä.

Mitalit:

Suomen Ladun mitalien jaossa noudatetaan sääntöä, jonka mukaan aloitetaan alimmasta mitalista. Perustellusti järjestyksestä voidaan poiketa. Mitalit ovat numeroituja ja henkilökohtaisia eikä niitä voi luovuttaa

edelleen.

Pronssinen ansiomitali

Myönnetään Suomen Ladun tai jäsenyhdistyksen jäsenelle, joka on osallistunut vapaaehtoistoiminnan toteuttamiseen paikallisella tasolla.

Hopeinen ansiomitali

Myönnetään hallinnollisessa tai käytännön vapaaehtoistoiminnassa toimineelle Suomen Ladun tai jäsenyhdistyksen jäsenelle. Jäsenyyttä ja toimintaa vähintään 10 vuotta, poikkeuksena ansiokas ja näkyvä valtakunnallinen tai paikallinen käytännön toiminta ulkoilun edistämiseksi.

Kultainen ansiomitali

Myönnetään hallinnollisessa tai käytännön vapaaehtoistoiminnassa toimineelle Suomen Ladun tai jäsenyhdistyksen jäsenelle. Jäsenyyttä ja toimintaa vähintään 15 vuotta, poikkeuksena ansiokas ja näkyvä valtakunnallinen tai paikallinen käytännön toiminta ulkoilun edistämiseksi.

Plaketti

Jäsenyhdistykset voivat anoa ansioplaketteja Suomen Ladun ulkopuoliselle yhtei-

sölle tai henkilölle. Plaketti myönnetään ansiokkaasta toiminnasta ja yhteistyöstä paikallisella, alueellisella tai valtakunnallisella tasolla.

Tahko Pihkala -mitali

Tahko Pihkala -mitali myönnetään henkilölle, joka on pitkäaikaisella, valtakunnallisella, alueellisella ja paikallisen tason toiminnallaan toteuttanut Suomen Ladun toiminta-ajatusta ja edistänyt merkittävästi ulkoilua ja retkeilyä. Korkein yhdistyksen omalle jäsenelle esittämä mitali.

HAKUPROSESSI

Huomionosoituksia haetaan sähköisellä lomakkeella ja ne myöntää Suomen Ladun hallitus. Ehdotukset huomionosoitusten saajista toimitetaan hallituksen sihteerille sähköisesti 3 kuukautta ennen luovutustilaisuutta.

Jäsenyhdistys on velvollinen ennen ehdotusten lähettämistä tarkistamaan jäsenrekisteristä henkilölle aikaisemmin myönnetty mitalit.

Huomionosoitukset postitetaan sellaisenaan, joten esim. lahjarasiat tai mahdolliset kunniakirjat jäsenyhdistys hankkii itse.

Lisätietoja Suomen Ladun sivuilta <https://www.suomenlatu.fi/yhdistysmateriaalit/> -> Huomionosoitukset

OPETUS- JA KULTTUURIMINISTERIÖN ANSIOMERKIT

Opetus- ja kulttuuriministeriö myöntää vuosittain liikunnan ja urheilun ansiomitaleja ja -ristejä. Ministeriö haluaa osoittaa arvostusta työlle, jota ansiomerkkien saajat ovat suomalaisen liikunnan ja urheilun eteen tehneet muun muassa yhdistysten hallituksissa tai muissa vastuullisissa tehtävissä.

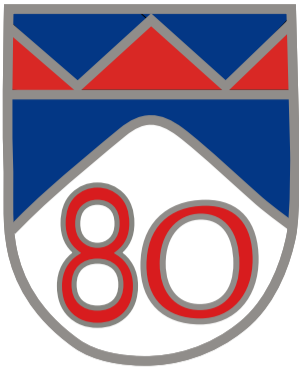
Ansiomerkkejä on neljä: ansiomitali, ansiomitali kulatuin ristein, ansioristi ja ansioristi kultaisena. Ansiomerkit myönnetään vuosittain liittojen ja seurojen ehdotusten perusteella.

Opetus- ja kulttuuriministeriön ansiomerkkejä voi hakea myös paikallistason toiminnasta. Tällöin hakijana on yhdistys ja yhdistys tulee vastata ansiomerkkien kuluisista. Lisätietoja ansiomerkeistä ja yhdistyksen mahdollisuudesta hakea niitä suoraan löytyy ministeriön verkkosivuilta:

<https://okm.fi/tunnustukset-ja-ansiomerkkit>

Antti Kaskinen

Tunturilatun täyttää marraskuussa 80 vuotta ja juhlinta aloitetaan ihan oikeana syntymäpäivänä 13. marraskuuta Pohjois-Savossa kylpylä-hotelli Vesileppiksessä Lepäpäivillä.

Ohjelmaa on rakennettu niin, että jo perjantai-iltana on kodassa tarjolla pientä iltapalaa nuotion äärellä. Iltapalalle tulijat toivottavasti kertovat ruokarajoitteistaan etukäteen juhla varten kesäkuun alussa avattavaan sähköpostiin tl80v@tunturilatun.fi.

Lauantai on varsinainen juhlapäivä. Aamiaisen ja aamu-uinnin jälkeen ohjelmassa on lipunnosto, lounas ja syyskokous kokouskahveineen. Syyskokous on hotellin alakerrassa olevassa auditoriossa.

Koska elämme marraskuuta, aurinko laskee aikaisin ja samalla koittaa pimeys. Siksi susiaiset alkavat jo iltapäivä-

Juhlat ovat tulossa, tulethan sinäkin!

neljältä. Ne pidetään rinteessä, jonne on kannettu muutamia penkkejä, oma retkijakkara vaikka mukaan niin varmistat istumapaikan. Susiaisissa olisi hyvä olla mukana oma lyhty, otsalamppu ja istuinlusta ja päällä lämpimät vaatteet. Lyhdyillä saadaan valaistua muutoin pimeää rinnettä.

Sinä, joka vielä harkitset susianomuksen täyttämistä, tee se nyt. Olisi toivottavaa, että juhlissa olisi vihittävinä useampia susia. Tunturilatun historian alkuvuosiin ei varmasti päästä, mutta jospa joukko olisi suurempi kuin

kourallinen.

Tauon jälkeen kokoontaan ravintolan ruokasaliin, jonne meille on loihdittu juhlapäivällinen savolaiseen tapaan. Tunturilatun osallistuu päivällisen kustannuksiin, joten osallistujilta se maksaa vain kymmenen euroa. Lauantai juhlapäivällinen on lisätty suoraan majoitusvarukseen mukaan, mutta muut ruokailut varataan siinä erikseen.

Ennen ruokailua luvassa on musiikkia. Varsinainen juhla alkaa ruokailun jälkeen. Juhlissa on luvassa puheita, ansiomerkkien jakoa, mutta aikaa on rupatte-

lulle. Juhla on tarkoitus viettää rennoissa tunnelmissa, ja siksi toivomme, että sinne tultaisiin retkikampeissa. Vaikka niissä vuosien takaisissa.

Juhlan jälkeen on varattu iltavirkuille kota käyttööme.

Sunnuntain ohjelmassa on susien kokous ja aikaa on varattu Vesileppiksen palvelutarjonnan hyödyntämiseen. Ennen aamiaista ehtii käydä uimassa, saunassa tai vaikka hiihtämässä tai laskemassa mäkeä jääluolassa. Juhlaviikonloppu päätetään lipunlaskuun ja lounaaseen.

Koko viikonlopun ajan esil-

lä on näyttely, jossa valoteataan Tunturilatun historiaa ja retkeilyvälineiden kehitystä. Tunturilatun 80-vuotishistoriikki valmistuu juhliin ja myynnissä on myös juhluvuoden esine. Historiikista toivomme, että tekisitte ennakkotilauksia, jotta kirjaa ei painettaisi turhan suurina määrinä. Varaudumme toki siihen, että kirjaa on tarjolla myöhemminkin.

Juhlan järjestelyistä vastaa 80-vuotisjuhlatoimikunta, johon kuuluvat **Iitu Gerlin, Inka Helenius, Marita Maula, Satu Ojala, Markku Salmi-**

Satu Ojala
Perjantai-iltana kodassa on tarjolla iltapalaa.

Tarjolla monenlaista viihdykettä

Vesileppis tarjoaa juhlatuokkonullemme oivat puitteet. Ohjelman lomaan on tarjolla monenlaista viihdykettä lapsia unohtamatta.

Vaikka marraskuu on rouspuuttoaika, Vesileppiksessä pääsee jo talvisiin tunnelmiin, vaikka ulkoilmasa se ei olisi mahdollista. Vesileppiksen Winterpark on koko perheen ympärivuotinen lumielämyskohde. Aktiviteettipuisto si-

jaitsee Vesileppiksen matkailukeskuksen alla luolastossa, samassa tilassa Muumi-jäveistosnäyttelyn kanssa. Winterparkissa on eri kokoisia ja näköisiä liukumäkiä, esimerkiksi renkailla laskettava tunnelmäki, pulkkamäki, jonka voi laskea vaikka skuuteilla ja mahdollisesti Euroopan pisin 80 metriä pitkä jääliukumäki. Maanalaisesta talvipuistosta löytyy myös las-

ten jääleikkipaikka. Jääluolaan on sisäänpääsymaksu, mutta hotellivieraana pääsette sinne huokeammin.

Hotellin alapuolelta löytyy maailman suurin kallioon louhittu hiihtoputki. Latua on 650 metrin verran ja siellä pystyy sivakoimaan joko periteisellä tai vapaalla hiihtotyyllillä. Putkessa on mahdollista potkukelkkailla tai kokea vaikka huskyajelu.

Jääluola ja hiihtoareena ovat sama asia/paikka, aamupäivällä mahdollisuus hiihtää, päivällä muumijääluola käytössä ja iltasella uudestaan hiihtomahdollisuus. Omat välineet mukaan.

Vesileppis Bowling-areenalla keilataan sekä perinteisesti että illan koittaessa hohtokeilauksen merkeissä. Bowling-areenalla on kuusi keilarataa.

Kun kerran kylpylähoitellissa ollaan, löytyy Vesileppiksestä luonnollisesti kylpyläosasto, jossa on 32 metrin vesiliukumäki, lastenallas ja huima Wibit-kiipeilyrata. Kuntoilijoille löytyy kuusiratainen 25 metrin kuntouintiallas, kylmävesiallas sekä hieronta-allas. Rentoutujat voivat nautiskella normaalien saunojen lisäksi höyrysaunassa ja poirealtaassa.

Owla hiihtovaeltaen Kilpisjärveltä Ruotsin ja Norjan tuntureilla

Pitkäperjantaina 3.4.2016 meitä kokoontui kaksitoista Kilpisjärven biologiselle asemalle tavoitteena hiihtovaeltaa Ruotsin ja Norjan tuntureilla palaten kolmen valtakunnan pyykin kautta takaisin Kilpisjärvelle 9.4.

Osalle meistä reitti oli tuttu vuoden takaisesta vaelluksesta. Lauantaina aamupalan jälkeen siirryimme autoilla Keinovuopioon, joka on Ruotsin pohjoisin asuttu kylä Kilpisjärven tien varrella 18 kilometriä Kilpisjärveltä Könkämäenjoen rannassa. Keinovuopioon ei ole tietä Ruotsista, vaan kyläläiset joutuvat kulkemaan asioilleen Suomen kautta.

Keinovuopiosta meidät kuljetettiin kolmella moottorikelkalla 30 kilometrin päähän Lairikosken porokämpälle. Lunta oli runsaasti. Sään suosiessa oli hyvä aloittaa hiihto kohti 10 kilometrin päässä olevaa Pältsastugaa, josta olimme varanneet majoituksen kahdeksi yöksi yhden yöpyessä teltassa.

Lähestyessämme Pältsastugaa vasemmalle jäi Bealcanjohkassa virtaava putous ja oikealle rinteessä oleva Ruotsin kuninkaallisten

tunturimaja, jonka pihapiiriin meistä osa on tutustunut usein kesävaelluksilla.

Pältsastugalla tupavahti hyvin suomea puhuvan miehen kanssa palveli meitä tarjoillen ensin meille maistuvaa kuumaa mehua. Majoittuamme illta meni mukavasti ruokaa laittaessa. Tupavahti oli lämmittänyt saunan.

Pältsastugassa oli tällä kertaa yöpyjiä vain Suomesta. Seuraavana päivänä osa meistä kävi tutustumassa Bealcanjohkassa virtaavaan putoukseen. Joku tutustui myös seuraavaan reittiin Gappohytalle. Ilta meni samoin kuin edellinen ilta ruokaillen ja saunoen.

Seuraavana aamuna aamupalan jälkeen vaelluksemme jatkui kohti Norjassa olevaa Gappohyttaa ohitettuamme ensin Pältsatunturin. Hiihtokeli oli hyvä vetäjä ahkiota kohti seuraavaa majoitusta, jonka olimme myös varanneet etukäteen sekä vanhasta että uudesta Gappohytasta.

Loppumatkasta oli laitettava tuikkukynttilää suksien pohjiin lumen tartuessa niihin. Saavuttamme Gappo-

hytalle mieleen tuli vuoden takainen tapaaminen. Vanhaan tupaan astuessamme tapasimme Sabinen Hollannin Haagista viltin alla lepäämässä. Sabine lumikenkäili silloin kanssamme Kilpisjärvelle biologiselle asemalle majoittumaan.

Tällä kertaa ei ollut vastaanottoa tuvassa. Tupiin asetettuamme oli aika laittaa ruokaa ja valmistautua illan tuohon.

Seuraavan aamun koittaessa aamupalan jälkeen osa ryhmästämme tutustui seuraavan päivän viitoitettuun reittiin Goldahytalle. Sää oli koko ajan pilvinen eikä Parastunturia nähty kuin muutaman kerran oleskelumme aikana.

Yöllä tunturisää muuttui tuulisemmaksi. Seuraavana aamuna jatkoimme kohti Goldahyttaa. Muistissa oli vuoden takaa alkumatkan lasku ja retkipäivällisen jälkeinen hengenahdistava nousu. Tämän jälkeen tuli pitkä lasku. Usean meistä oli laitettava tunturisukset ahkioon ja käveltävä mäki alas myötuudessa.

Vastaan tuli jälleen suoma-

Hannu Liljamo
Vaeltajat matkalla kohti Pältsastugaa.

laisia ahkion vetäjiä kavuten tuimaan vastatuuleen. Yksi heistä kertoi minulle olevansa Utsjoelta. Alhaalla tunturissa tuuli laantui.

Goldahytta löytyi helposti tunturikoivikosta ja oli päiväkahvin sekä levon aika. Majoituimme kahteen tupaan. Vanhaan Goldahyttaan oli asettunut puolalainen mies. Hän joutui siirtymään uuteen Goldahyttaan kos-

ka olimme varanneet kaikki majoituspaikat vanhasta Goldahytasta.

Seuraavana aamuna viimeisenä hiihtopäivänämme puolalaisen miehen suunatessa Pältsalle hiihdimme kolmen valtakunnan pyykille yhteiskuvaan sekä eväiden syötiin hienossa säässä.

Vielä oli edessä hiihto järkeä pitkin Kilpisjärvelle aluksi aurinkoisessa säässä ja lo-

puksi hieman pilvisessä. Majoituimme retrohenkiseen Kilpishotelliin, jossa saunoimme ja illalla riensimme syömään Ravintola Kilpikseen.

Aamulla oli vuorossa kotimatka suunnittelemaan seuraavia retkiä. Owlän hellehiihto oli jo jollakin mielessä ja takaisin Kilpisjärvelle 25.4.

Hannu Liljamo
Owla

Talvinen perheretki Susi-Talaksella

”Hurraa!” huusimme yhteen ääneen lasten kanssa ajaessamme Kontosjärventietä. Tästä talvinen seikkailumme alkaisi yhdessä perheenä. Huurraa-huutoihin oli myös toinenkin syy – iloksemme edelliset tuvan vierailijat olivat aurauttaneet tien lähes Sarmitunturille johdattavalle hiekkakuopalle asti. Saimme siis melkoisen etumatkan tälle retkelle.

Lähdimme helmikuuisena perjantaina yhdessä puolisoni sekä kahden lapsemme kanssa hiihtämään kohti Susi-Talasta. Nuorempi lapsistamme, muutaman vuoden ikäinen taaperomme, matkasi tyytyväisenä omassa ahkiossaan. Eskari-ikäinen sen sijaan hiihteli jo itseksensä, oman retkireppunsa kanssa.

Emme olleet tehneet aiemmin yön yli retkiä juurikaan

lasten kanssa talviaikaan, sulanmaan aikaan kylläkin. Olen pitänyt talvea hankalana vuodenaikana pienten lasten kanssa retkeilyssä, ainakin mitä yön yli retkiin tulee. Nyt päätin, että on aika haastaa omia uskomuksia!

Hiihtelimme melko nopeasti tuvalle Talasjärven jäätä pitkin. Kulku kävi sukkelausti sillä kelkkaura oli apunamme. Tupa tuli jopa niin nopeasti esiin, että huomasin hieman mieleni pettyneen – joko se loppui?

Onneksi tiedossa oli vielä lisää hiihtopäiviä himojen taltuttamiseen. Lapset kirsasivat heti tutkimaan tuvan parvea ja tekemään koko perheelle mukavat yöpaikat, vieri viereen, tietenkin.

Haimme puosta yhdessä vettä sankoon ja veistelimme kiehisii. Myös eskarilainen

sai harjoitella omalla puukolla vuolentaa. Ja voi sitä ilon määrää, kun hän sai ihan itse kokeilla syyttää saunan pesää tekemillään kiehisillä. Ensimmäisenä iltana saunoimme ja herkuttelimme tortillapizzoilla tuvan lämmössä. Huomasin jo nyt ajattelevani, että eihän tämä talviretkeily lasten kanssa olekaan sen kummempaa! Tavaratkin on mukavan keveitä vetää ahkiossa, jos rinkaakaan vertaa.

Seuraavana päivänä teimme päiväretken Pajebuš Njolášjärvin (Ylempi Nilijärvi) taakse. Teimme tulet ja nautiskelimme perinteiset retkievää, nuotiomakkarat auringon vilahdellessa pilvien takaa.

Eläinhavainnot olivat vähänlaisia, vain muutammat linnut, kuten koskikara ja käpytikka näyttäytyivät meillemme talven touhujen keskellä. Eväshetken kruunasi tietenkin piilosleikki koko perheen voimin! Miten hauskaa olikaan yrittää sukset jalassa etsiä sopivaa piilopaikkaa keskeltä metsikköä.

Illalla tuvassa kärysivät letut ja hellalla lämpeni kaa-kaot nopeasti. Saunojajihmissä kuin olemme, niin kävimme tietysti myös löylyssä uudelleen. Enpä tiedä montakaan yhtä ihanaa asiaa, kuin erämaasaunan tunnelman.

Esikoisemme löysi myös tuvan hyllyltä kitaran, joskin hieman epäviereisen. Vireestä huolimatta kitara oli täydellinen tunnelmannostattaja. Joka ilta saimme kuunnella lapsen soittoa ennen nukahdamista tähtitaivaan tuikkiesä tuvan ikkunoista.

Viimeisenä iltana, jo muiden nukahdettua, jäin lukemaan Tunturiladun 50-vuotista historiikkaa, jonka löysin tuvan kirjahyllystä. Jäin totaalisesti koukkuun! En arvannutkaan, että Tunturiladun historia ja yhteiskunnallinen merkitys retkeilyn ja retkeilyrakenteiden kehitykselle olisi ollut näin suuri!

Koukku oli jopa niin paha, että minun oli hankittava kirja omakseni jälkikäteen. Hieno teos!

Tämä retki todisti itselteni sen, että talviretkeily kuuluu myös lapsiperheiden elämään. Sen ei tarvitse olla hankalaa tai liian vaativaa. Ei ole pakko mennä heti telttailemaan, vaan voi hyödyntää upeaa tupaverkostoa, joka meiltä vielä toistaiseksi ainakin löytyy.

Susi-Talas tarjosi tähän oivan mahdollisuuden. Paikka on kerrassaan upea – kiitos siitä!

Janka Mäkipää

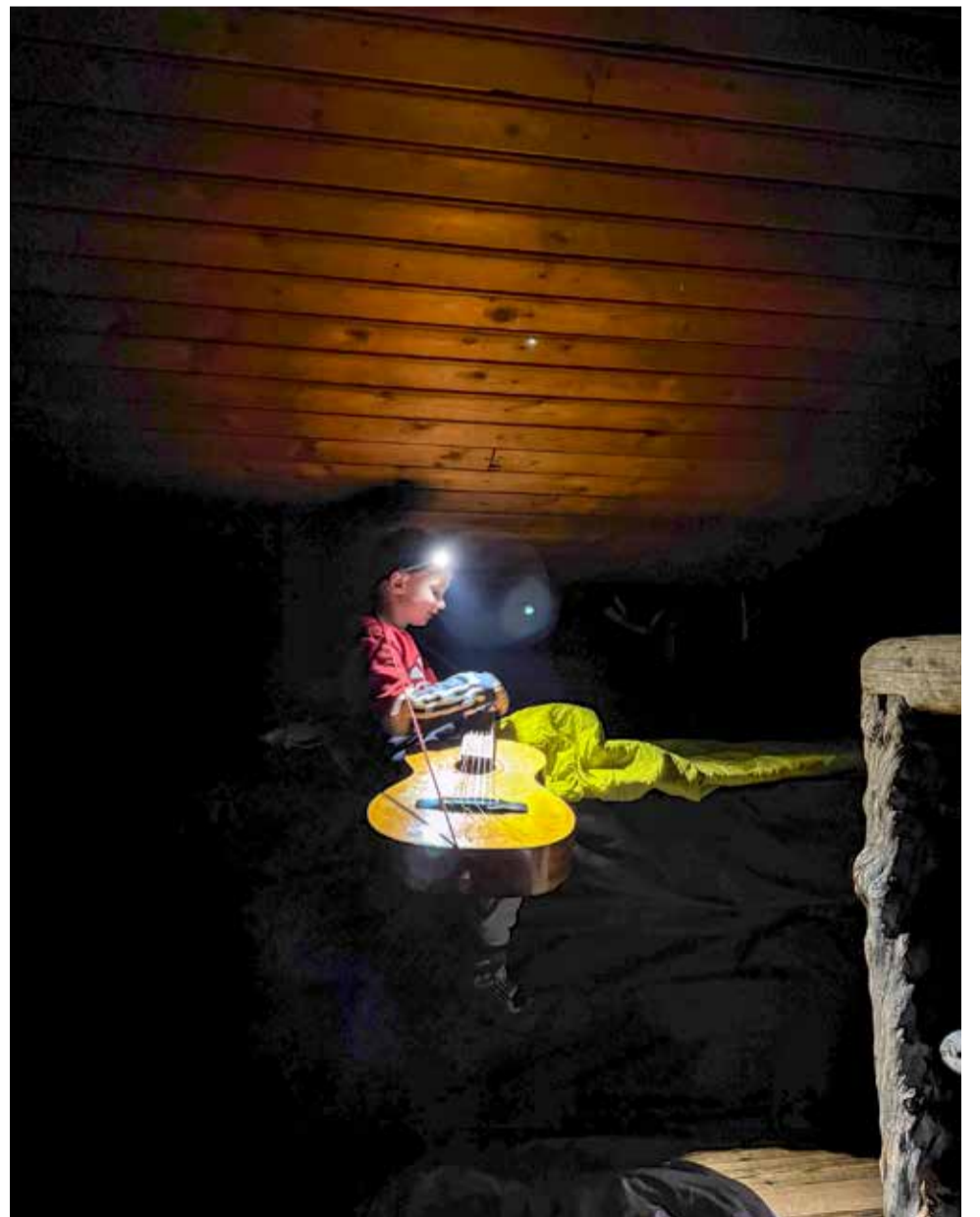
7-vuotias harjoitteli Papan tekemällä puukolla kiehisii. Samalla harjoiteltiin tärkeitä retkeilytaitoja, kuten tulen syyttämistä turvallisesti sekä ennakkointia. Kiehisii tehtiin valmiiksi myös seuraavalle päivälle, jotta aamua ei tarvitsisi aloittaa puunhauulla.

Susi-Talaksen tuvan lämmössä oli helppoa touhuta pienemmän lapsen kanssa. Vaipan vaihdot sujuivat mainiosti lämpöisessä.

Taapero matkusti iloisesti omassa ahkiossaan, lämpöisen untuvapussin suojissa. Tavaraa oli helppoa kuljettaa ahkiossa, joka tuntui rutkasti rinkaakaan kevyemmältä.

Koko perhe rauhoittui iltain kuulemaan kitaran soittoa tuvan lämmössä.

Kolbman keväinen seikkailu jäisellä Inarinmerellä ja talvisessa Kaldoaivissa

Suunnitelma on ollut toteuttamista vaille valmis jo muutaman vuoden – haave hiihdosta Inarin selillä ja läpi Kaldoaivin. Vaellusilmoituksen julkaisun jälkeen ryhmä täytyi nopeasti, eli kohde kiinnosti muitakin.

Vaellus jakautui kahteen osaan. Ensimmäisellä viikolla Nellimistä Sevettijärvelle mukana oli peräti 15 hiihtäjää ja toiselle viikolle Sevettistä Nuorgamiin jatkoi viisi vaeltajaa.

Timanttinen porukka sekaisin vanhaa ja uutta, kokeneita ja ensikertalaisia ja useimmille retkimaastot olivat ennenkokemattomia. Odotukset ja mieliala olivat sen mukaiset, liki riehakkaan riemulliset.

Reittisuunnitelma noudatteli pääsääntöisesti Nellimistä Inaria pitkin Sevettijärvelle ja edelleen Kaldoaivin itäosissa pohjoiseen Nuorgamiin vievää kelkkauraa – näin voitiin olla melko varmoja, että ainakaan uppo-hanget eivät matkaa hidasta. Nähtiin legendaariset paikat Surnu-, Kyynel- ja Suolisvuono sekä ikaikaisella kulkukeinolla oleva historiallinen Suolistaipaleen kämpppä.

Iltahiihdolla Tsuomasjärvellä.

Inarinjärven rannaton ulappa Vasikkaselän yli vi-lahti näkyviin pienen hetken erään salmen läpi. Kaldoaivin aakealla ylängöllä näkyvyyttä on monin paikoin pitkälle Norjaan saakka.

Vaan kuinka sitten kävikään? Kevät oli alkanut myös pohjoisessa ennätysaikaisin. Inarinjärvellä päivänpuoleiset rannat olivat käytännössä paljaana ja jään päällä ollut lumi katosi päivä päivältä, viimeisillä kilometreillä mutkiteltiin varjonpuolen rannoilla lumilaikkuja etsien.

Sevettijärven seudulla niin ikään oli paljon lumetonta rantaa. Pulmankijärven laakso oli käytännössä lumeton, samoin Tenojoen laakso. Kaldoaivin ylängöllä huimissa 200 metrin korkeuksissa lunta ja hankikantaa oli sen sijaan mukavasti.

Molemmat vaellusviikot hiihrettiin suunnitelmien ja varasuunnitelmien raameissa, ilman haavereita tai matkaa haittaavia varusterikkoja. Leppoisasti hiihtäen kohtuulliset päivämatkat sujivat joutuisasti ja iltaleirissä ehti hyvin käydä vakoilemassa naapuritelttakuntien (herkku)ruokamenua tai tehdä vertailevaa varustetutkimusta mitä erilaisimmista aiheista.

Isossa ryhmässä löytyy asi-antuntemusta vaikka ja mistä, oli kiva kuunnella ja osallistua kaikenkattaviin keskusteluihin mitä merkellisimmistä aiheista.

Yhteiset kiitokset kaikille mukana olleille mukavista elämyksistä ja hienosta vaelluksesta.

Retkiryhmän puolesta
Hanna Sinilehto

Hiihtokausi loppu tällä kertaa Pulmankijärven eteläpään.

Kaldoaivin ylängöllä päästiin hiihtämään hankikannoilla.

Tsietsan

Osa 1 – Suunnittelua

Yksinvaeltaja houkuteltiin joskus viime syksynä vetäjäksi Tunturikerho Tsietsan kevään 2026 pohjoisen hiihtovaellukselle.

Näinpä sitten jo loppuvuoden kaamosaikaan huomaisin kokoavani turvallisuussuunnitelmaa, suunnittelemani lähtö- ja päätepiestetä sekä yleensäkin reittiä ja reittivaihtoehtoja, palaveri ynnä majoitus- ja varusteasioita puhumattakaan. Kuuntelin syyskokouksessa retkestä kiinnostuneiden vaellustoiveita ja näinpä kohteeksi siten muotoutui Paistunturin pohjoisosa Utsjoella.

Kävin joulukuun alkupuolella tekemässä Tenojoki-varressa lähtöpaikkatiedustelua. Optimaalisin, loivapiirteinen reitti Paistunturin yläkö-alueelle löytyi Lomatärpin kohdalta. Lomatärpistä löytyi myös vallan mainio majoitus. Aivan kävelymatkan päästä naapurirytyksestä puolestaan aamupala ja päivällispaikka.

Vaelluksen vaativuusluokitus oli kolme, koska etenkin kolmen ensimmäisen päivän etapit täysillä ahkioilla oli pitkäköt ja tavoite oli yöpyä tällä vaelluksella pelkästään teltoissa. Reitti kulki kuitenkin kolmen autiotuvan kautta, joten optio (ja turvallisuustekijät huomioiden) oli mahdollisuus tarvittaessa tukeutua tupien palveluihin.

Osa 2 – Tästä se lähtee

Lähtöpäivän aamupäivänä neljä tsietsalaista ja yksi Mikkelin Ladun jäsen odottelivat minua Lomatärpin pihassa. Kokeneita vaeltajia kaikki. Täytyy tunnustaa, että matkalla kotoa Ivalosta Utsjoelle ehdin hetken miettiä, kuinkahan minut – uusi, outo kasvo otetaan vastaan ja vielä oppaan roolissa. Eipä siinä. Siitä täytyi lähteä ottamaan selvää ja pohdin asian selvinnevän reissun loppuun mennessä.

Nousuvoittoisen päivän vuoksi varustauduimme matkaan pitkillä pitokarvoilla. Ensimmäiset nousukilometrit suksi luisti ja piti hyvin aurinkoisen rapsakassa muutaman asteen pakkaske-lissä. Rapinallamme säikytimme tunturikoivikkoaluelle riekot lentoon. Säätelimme sopivaa retkivauhtia ja tauotimme. Yläköalueelle päästyämme kylmä viima voimistui, eikä tauot voineet olla kovin pitkiä. Nesteyttää ja napostella piti kuitenkin muistua.

Hetki ennen lounastaukoamme kohtasimme pari poromiestä sekä kahden bokserin kanssa hiihtävän miehen. Nämä suosittelivat meille alkuperäisestä suunnitelmasta poikkeavaa reittiä Kuoppilasjärvelle. Reitti kuulosti ja myös näytti kartalta katsoen kokeilemisen arvoiselta, joten päätimme uskoa paikal-

Nyt susianomukset kuntoon

Tunturiladun perinteinen tunturisuusilauma tarvitsee uusia jäseniä, jotta hieno perinne jatkuu. Tämä vuosi on Tunturiladun juhlavuosi, koska yhdistys täyttää kunnioitettavat 80 vuotta.

Nyt ehtii vielä tehdä ensimmäisen susianomuksen tai korottaa susiarvoaan ja osallistua syksyllä hienon juhlan yhteydessä pidettäviin susiaisiin ja tulla vihityksi Outa-, Tunturi- tai Johtajasudeksi.

Jos suorituksia vielä puuttuu, niin vielä ehtii tehdä ainakin kesävaelluksia. Susivaliokunta kiittää kerhoja aktiivisesta vaellusten järjestämisestä ja toivoo kerhojen edelleen järjestävän sekä

tunturivaelluksen että tunturisuusivaelluksen taseisia vaelluksia niin talvella kuin kesällä.

Susivaliokunta toivoo kaikkien tunturilatulaisten aktiivista osallistumista tämän hienon perinteemme ylläpitämisessä ja jatkuvuuden turvaamisessa. Susivaliokunnan jäsenet vastaavat mielellään kysymyksiin. Yhteystiedot löytyvät Tunturiladun nettisivuilta kohdasta tietoa meistä – tunturisudeksi - susivaliokunta. Tunturilatu - tietoa meistä – tunturisudeksi sivulta löytyvät myös susisäännöt ja -vaatimukset.

Susivaliokunta

Hei sinä, lehden tekemisestä jotain tietävä tai asian muuten osaava. Sinulle on nyt paikka tarjolla Tunturilatu-lehden uutena

TOIMITUSSIIHTEERINÄ

Satu on lopettelemassa tämän vuoden lopussa, joten viestikapulan siirtoon on vielä aikaa.

Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa, jakelu yhdessä Latu ja Polku -lehden kanssa. Työkaluksi sinulle hankitaan Adoben InDesign-taitto-ohjelma, jonka käytöstä olisi hyvä olla kokemusta. Ilmoitusvalmistus ja kuvien teko sekä postitusasiat hoituvat Huittisten Sanomalehti Oy:ssä. Lehti painetaan Botniaprintissä Kokkolassa.

KUN KIINNOSTUIT, OTA YHTEYTTÄ
Paavo Ahosen pkahonen(at)gmail.com
tai Satu Ojalaan osatu7997(at)gmail.com

kanssa hiihtovaelluksella Paistuntureilla

listen suositusta.

Iltapäivällä keli alkoi pilvistymään ja tuuli voimistumaan. Pitkän hiihtopäivän jälkeen saavuimme Kuoppilasjärven eteläpään tienoille suojaisaan leiripaikkaan. Juuri kun olimme leiriyty-mässä alkoi lumituisku. Ryhmä sai siis heti ensimmäisenä iltana kokea teltan pystytyksen haasteet kunnan talvikelissä. Ei siis aivan helpoimmat olosuhteet heti kätelyssä.

Osa 3 – Kohti avotuntureita

Toinen vaelluspäivä valkeni aurinkoisena kauniina. Teltat olivat yön jäljiltä lumi-kuorrutteiset.

Leiristä suunta kohti Madjokea, jossa tarvittaessa olisi mahdollista huoltaa/yöpyä autiotuvassa.

Maisemat avartuivat. Hiihdimme pitkää loivaa nousua Erttetjuovvan päälle ja nautimme sen päällä piipiitkistä tasaisesta alueesta näköaloi-neen. Hanki ”kantoi”, mutta viime päivien lumisateiden vuoksi suksi kuitenkin upposi ehkä sen viisi senttiä tuoden ainakin ensimmäisenä hiihtävälle pientä lisärasitusta. Sitkeästi vuorovedolla suuntasimme kuitenkin eteenpäin.

Carsejohkan ylitukseen varauduimme jo hyvissä ajoin. Joki oli (vielä) enimmäkseen jäässä ja lumen peitossa, mutta myös isoja ”vesisilmiiä” joesta löytyi. Keli lämpeni ja alkoi aiheuttamaan osalle hiihtäjistä lumen pakkautumista suksen pohjaan. Edes anti-ice ei tuntunut auttavan.

Pitkän hiihtopäivän loppupuolella laskettelimme kohti Madjokea ja sen varrella olevaa autiotupaa. Osa totesi haluavansa hyödyntää autiotuvan vieraanvaraisuutta ja osa pystytti ”yksiönsä” Madjoen rantatöyräälle hienojen näköalojen äärelle. Madjoki olikin mainio talvileiripaikka, sillä tuvan kohdalta löytyi joesta parikin hyvää vedenottopaikkaa.

Hienon hiihtopäivän kruunasi inasen iltaa kohden kiristynyt pakkaneen ja pastellin sävyinen taivaanranta.

Olin tutkiskellut karttaa ja bongannut kartasta erikois-merkin, joka tarkoitti yksit-äistä puuta, joka poikkeaa ympäristöstään. No sitähan piti sitten ihan käydä ihmettelemässä. Kohde osoittautui pieneksi männyksi, joka oli ilmeisen kituliaasti kasvanut. Muita mäntyjä ei näkynyt silmäkantamattomiin, joten josko tuo mänty sitten täytti nuo karttamerkintä kriteerit (oli ehkä lievä pettymys jotaakin suuremmissa keloja odottaneelta).

Osa 4 – Suunta Kuiville

Aamulla Madjoella telttakunnat herätti lähistöltä kuulunut riekkojen tuohutunut kotkatus. Liekö siellä rouva riekko ripittänyt myöhään

baarista kotiutuva puoli-soaan. Tilanne joka tapauksessa kuulosti eskaloituvan joukkokotkatukseen.

Aamutoimien jälkeen päivä oli mitä upein lähteä suuntaamaan rantatöyrään könyämisen jälkeen pitkään loivaan nousuun kohti Kuivia. Parin edellispäivän kilometrit ja vielä vasta vähän keventyneiden ahkioiden painoi kuului tuntuva useampien lihaksissa. Silti pieni joukkomme eteni sujuvasti ja varmasti edessämme avartuvassa tunturimaisemassa.

Keli oli upea ja liki tuuletton. Otimme välillä ihan vain fiilistelyhetkiä nauttien näkemästämme. Tauolla vetämäni viiden minuutin renoutusharjoitus aktivoi kuuloaistin kuuntelemaan vain ja ainoastaan hiljaisuutta. Tämä The Hetki teki hyvää itsellenikin. Näille hetkille on paikkansa.

Saapuessamme Kuivin autiotuvalle näytti siellä kovin hiljaiselle. Vain yhden varusteet nurkassa. Kuivin tupa on muutaman vuoden vanha, mutta edelleen siellä on aistittavissa uudehkon puun tuoksu. Osa ryhmäläisistä päätti nauttia tuvan suojasta. Osa pystytti teltan tuvan lähistölle. Mieli olisi tehnyt virittää teltta kauemmaksi tuvasta omaan rauhaan, mutta koska Kuivi kuuluu Kevon luonnonpuistoon telttailu on sallittua vain merkityillä taukopaikoilla ja autiotupien läheisyydessä.

Illasta tuuli alkoi voimistumaan. Tuulta kestikin seuraavaan aamupäivään saakka.

Osa 5 – Välipäivä Kuivilla – because we worth it!

Vaelluksemme neljäntenä aamuna tuuli tuiversi. Ei enää merkkiäkään muutama tunti aiemmin bongatusta (melkein) täysikuusta. Lumi vain lensi vaakatasossa.

Välipäivän agenda oli itse kunkin osalta vapaa. Sai nukkua pitkään tai olla nukumatta ja vain olla. Olla lomalla.

Tuvalla yöpyvät olivat kohdanneet mielenkiintoisia vaeltajia – retkitubettajista vaelluskirjailijoihin. Omasa kuplassani viihtyvänä tietenkin missasin nämä kaikki hienot kohtaamiset.

Tuulen vielä tuivertaessa osa daameista lähti kohti auringon ja Fiellun putousta, osa jäi lepäilemään tuvalle ja tuulen hieman tynnyttyä osa lähti kiipeämään kohti Kuivin huippua. Itse liityin mukaan tähän jälkimmäiseen porukkaan.

Sain Kuivin huiputukselle seurakseni ryhmäni miehet, joiden kanssa noin neljän kilometrin ylämäki matka taittuikin rattoisasti rupatellen. Ja se aurinkohan porotti!

Kävin Kuivin huipulla (641 mpy) edellisen kerran heinäkuussa 2024. Keli oli silloin

Kolmas hiihtopäivä Madjoelta kohti Kuivia auringon hellissä vaeltajia.

tyyni ja melko lailla niin oli nytkin. Olihan se taas yksi reissun kohokohdista ihasella 360 astetta näkymiä. Ei huono!

Lasketellessamme takaisin tuvan lähelle havaitsimme lisää väkeä valuvan Akukammen suunnasta. Kuivi lieneekin Paistutunturin The Luirojärvi, jossa kaikki alueella liikkuvat kohtaavat.

Osa 6 – Kohti tuulta ja tuiskua

Lepopäivän jälkeisenä Kuivi-yönä havahtuin valon kajastukseen. Kömmin ulos teltasta ihastelemaan liki täysikuuta, tyyntä keliä, sekä läntiseltä taivaalta kajastavia pieniä revontulia! Ihana hetki.

Muutamaa tuntia myöhemmin herätessäni tuuli oli jälleen yltyntä ja hangen pinnalla irtonaisena oleva lumi lensi jälleen vaakatasossa. Tässä kohtaa otin inreachilla seuraavien tuntien sääennusteen, samalla kaivelin reittisuunnitelman ja kartan esiin. Tutkin maastonmuotoja ja mietin tuulensuuntaa sekä näkyvyyttä. Sääolosuhteet huomioiden meillä olisi edessä noin 13–14 kilometrin hiihtomatka haastavahkossa kelissä. Lähteäkö vai ei?

Tuulen suunnan ollessa myötäinen ja maastonmuotojen ollessa maltilliset päädyin siihen, että lähdemme matkaan. Edellispäivien pitkäksi venynyt hiihtäjien jono otettiin nyt tiiviiksi ryhmäksi ja vauhti hyvin rauhalliseksi.

Myrökkäisessä kelissä näkyvyys vaihteli ensimmäisen viiden kilometrin aikana 5–50 metriin. Välillä jopa sataan metriin. Kompassi suunnalla edeten ja välillä

off-line kartasta tarkistaen etenimme täsmällisesti sinne minne pitikin. Jotta energia ei loppuisi kesken söimme pikaisen termarilounaan aikamoisessa koiranilmassa. Vaakatasossa lentänyt lumi muuttui märäksi ja kastelevaksi ”jalkarätiksi”. Huonoissa olosuhteissa porukan asenne ja henki punnitaan. Täytyy todeta, ettei yhtäkään olosuhdevalitusta tai muutakaan narinaa tästä porukasta kuulunut. Upea jengi!

Iltapäivästä koiranilma alkoi hellittämään ja taivas aukeni tuoden auringon jälleen näkyviin. Tuuli pysyi edelleen. Ryhmäläisten kasvoista luin, että haastavahko sääolosuhde oli ollut ainutlaatuinen kokemus, mutta kaikesta kyllä selvitään. Pelätä ei tarvinnut.

Vaihtelevan hiihtopäivän päätteeksi saimme ihanat pitkät mäenlaskut Nilijoen rantatöyräälle, jonne pystytimme seuraavan illan leirin.

Tsietsa eli 7 – Nilijoelta Nuvvukseen

Nilijoen rannalla ilta kului kaikilla telttamajoituksessa. Päivällä kastuneet varusteet kuivuivat kuivalihan tapan nopeasti tuulella. Puhurista huolimatta illasta tulikin varsin nätti ja maisemathan leiripaikassamme olivat timanttiset. Iltaohjelmassa hieman hassutelimme - videoimme hyppeilytämme.

Sääennuste lupaili yönsuoduksi voimistuvaa tuulta – liki 20 m/s. Puuskat siihen päälle. Tarkistelimme telttojen suunnan tuuleen nähden ja varmistellen kiinnityksiä. Illaksi kiristynyt pakkaneen enteili teltoille ”betonitason” kiinnitystä. Hyvälle näytti.

Nukuin yön tulpat korvis-

Horisontissa siintää Norjan puolen Rastigaisa vierustuntureineen.

Tsietsan kuusikko vaellukselle lähtötunnelmissa. Ilmassa oli jännitystä ja odotusta hienoista hiihtovaelluspäivistä. Odotuksemme täyttyivät.

sa, joten myrskytuulen kovin pauhu kuului läpi vain vai-measti. Kävin yöllä tarkistamassa telttojen kiinnityksiä ja tilannetta yleensäkin. Melkoisesta puhurista huolimatta kaikki hyvin. Puhuria ajattellenhan ne nuo Hillebergit, Fjällrävenit ja Haltit ovat kai vähän niin kuin suunniteltukin.

Jännä fiilis, kun maantassolla kävi kova pauhu, mutta samanaikaisesti täysikuu paistoi liki pilvettömältä taivaalta.

Uuteen ja tämän reissun viimeiseen maastoaamuun meidät toivotti tervetulleeksi mikäs muu kuin auringonpaiste. Kamppeet kasaan ja suunta kohti Susi-Kiisaa.

Alkuperäinen tarkoitus oli hiihdellä harjanteita pitkin, mutta reissun parhaimpien hankiaisten osuessa kohdalle tuli muutos suunnitelmaan. Suuntasimme reittimme pal-

sasuoan kautta ja kävimme ihmettelemässä katoamassa olevia palsoja.

Paluumatkalla näimme myös ahmanjäljet ja riekkoja. Viimeisellä lounastauolla hyvästelimme toisemme. Osa meistä jatkoi tästä jo kotiin, osa jäi vielä saunomaan ja yöpymään Susi-Kiisalle tai sen läheisyyteen.

Loppumatkan Nuvvukseen ja Susi-Kiisalle teimme Nuvvusjohkan vartta. Olipa mahtava lasketella viimeiset viisi kilometriä loivaan alamäkeen kelkkauraa pitkin.

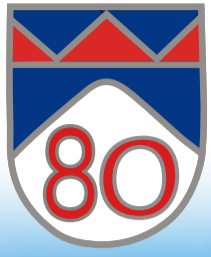
Kiitos tsietsalaiset Sepi, Leenuska, Ieva ja Pike sekä mikkeliäisvahvistuksemme Mike. Olitte suuremmoinen ja niin huumorintajuinen vaellusporukka!

Ilo hiihdellä tällaisten tyyppien kanssa kairassa.

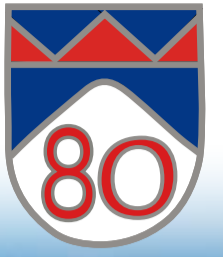
@geokuoriainen eli eräopas **Jenny** Ivalosta

Tunturissa sää pakastui iltaisin. Taivas tarjosi pastellinsävyjä, yöllä jopa revontulia.

Tunturilatu 80 vuotta 13.–15.11.2026

Juhla, syyskokous ja susiaiset

Kylpylähotelli Vesileppiksessä, Vokkolantie 1, 79100 Leppävirta

OHJELMA

Perjantai 13.11.:

- 18.00 ilmoittautuminen ja majoittuminen
19.00 iltapala ja seurustelua kodalla (istuinalustat mukaan)

Lauantai 14.11.:

- 7.30 aamu-uinti ja sauna
9.00 aamiainen
9.00 ilmoittautuminen jatkuu
10.00 lipunnosto
12.00 lounas
13.00 syyskokous ja kokouskahvit
16.00 susiaiset, (lyhdyt, otsalamput ja istuinalustat mukaan)
19.00 musiikkia juhlapäivällinen juhla
22.00 kota käytössä

Sunnuntai 15.11.:

- 8.00–10.00 aamiainen
9.00 aamu-uinti ja sauna/ulkoilu
11.00 susien kokous
12.00 lipunlasku
12.30 lounas

MAJOITUS JA RUOKAILUT:

Varaukset tehdään 30.9.2026 mennessä suoraan Vesileppikseen. Huonevarauskoodi: Tunturilatu80
www.vesileppis.fi varausmoottorin kautta.

Lähtökohtaisesti varaukset tehdään verkkosivuilla, jossa varaus maksetaan saman tien. Ilmoittautuminen on sitova.

Jos varausta ei ole mahdollista tehdä netin kautta, varauksesta voidaan lähettää ennakkolasku. Varaukset puh. 029 170 0170.

Varaukset 30.9.2026 mennessä

Vesileppikseen tehtävän varauksen lisäksi ilmoitettava myös 30.9. mennessä Tunturiladulle, tl80v@tunturilatu.fi. Sähköposti-osoite on käytössä 1.6. alkaen.

MAJOITUS:

118 €/hlö/vrk yhden hengen huone
146 €/vrk kahden hengen huone
25 €/hlö/vrk lisävuoteet

Isompi Superiorluokan huone 30 €:n lisämaksu/vrk.

Majoitushinta sisältää veloituksetta kylpyläosaston vapaan käytön, sekä kuntosalin vapaan käytön ja hotelliamaiaisen.

Asuntovaunu-/asuntoautopaikkoja 20 €/vrk/autopaikka sähköllä

ATERIAT:

Lauantain juhlapäivällinen savolaiseen tapaan 10 € (Tunturilatu maksaa päivällisestä osan), mukana majoituspaketissa

Optiona varattavat huonevarauksen yhteydessä:

Lounaat la ja su 14,50 €/kpl/hlö aikuiset

Pe päivällinen 20 €/hlö

Aamiainen ei-majoittuvilta ja asuntovaunuilijoilta 14 €

Tervetuloa!

Tunturilatu ry
Juhlatoimikunta

TIEDUSTELUT:
Satu Ojala 050 523 4844

Tunturilatu 80 vuotta

Tunturiladun menneistä vuosikymmenistä tehdään kirja, joka valmistuu 80-vuotisjuhliin mennessä.

Kirja sisältää tiivistetysti kuusi ensimmäistä vuosikymmentä, mutta laajemmin toimintaa vuodesta 2006 eteenpäin. Se kertoo muun muassa uudesta innovaatiosta retkeilyyn, retkeilyn historiaa, Tunturiladun kämpistä monipuolisesti sekä kerhojen toiminnasta. Ja kertovat muutamat tunturilatulaiset myös siitä, mikä heitä vetää puoleensa tuntureille, metsään tai merelle, luonnon helmaan.

Kirja on ennakkomyyntissä, jotta painosmäärä voitaisiin määritellä menekkiä vastaavaksi. Kirjan hinta on 30–40 euroa + lähetyskulut painosmäärän mukaan. Kirjaa on saatavilla 80-vuotisjuhlassa ja siitä eteenpäin sitä lähetetään kaikille, jotka ovat sitä tilanneet. Toki kirjaa painetaan ylimääräisenä myös heitä varten, jotka eivät ole ennakkotilausta tehneet, mutta ei kohtuuttomasti. Tarkempi hinta määräytyy jo seuraavaan lehteen mennessä.

Ennakotilaukset voi lähettää 1.6.2026 alkaen osoitteeseen t180v@tunturilatu.fi

KÄMPPÄTOIMIKUNNAN KUULUMISIA

Jätä kämpppä siistiksi lähtiessäsi

Hei te kaikki kulkijat, jotka vieraillette Tunturilatu ry:n kämpillä. Muistakaa siivota jälkenne huolellisesti.

Keväiselle hiihtoviikolle mennessämme teimme Koira-Oskarissa seuraavia huomioita. Pöydän pinta ja ”keittiön taso” olivat aivan tahmeat ruokailujen ja ruoanvalmistuksen jäljiltä, kaasuuhellan pinnat olivat rasvaiset, matot olivat ravistamatta ja lattialla punajuuri- tai puolukkatahroja.

Muistuttaisimme, että äitisi ei käy siivoamassa sinun jälkiäsi. Etenkin nyt kun vatsatauti epidemia jylläsi Susi-Oskarissa on entistä tärkeämpää huomioida siivoaminen.

Kämppiin on päivitetty kämpppätoimikunnan laatima lista, mitä jokaisen pitää tehdä ennen poistumistaan kämpistä. On kohteliasta ja mukavaa huomioida muutkin kulkijat ja jättää paikat siistiksi omilta jäljiltään.

Ohessa kämpppätoimikunnan laatima lista tehtävistä hommista ennen kämpältä poistumista.

Terveisin **Inka, Merja, Eero** ja **Markku**.

TILAN SIIVOUS- YM. OHJEET ENNEN POISLÄHTÖÄ

Tuliko kaikki tehtyä? Tarkista tästä ennen kämpistä poistumista.

- kaasuuhanan sulkeminen
- tulipesien tuhkien tyhjentäminen
- Kyrössä tuhkat viedään keittokatoksen ja liiterin välissä olevaan tuhkatynnyriin.
- Kiisalla ja Talaksella lämpimät tuhkat jätetään tuhkaämpäriin, kylmät tuhkat levitetään kauemmas maastoon.
- astioiden tiskaus ja paikoilleen laitto
- muualle vietyjen/muualta haettujen astioiden ym. tavaroiden palauttaminen alkuperäiseen paikkaan
- pöytien, tasojen ja hellojen pyyhintä
- patjojen nostaminen kyljelleen pystyyn
- polttopuita puulaatikkoon
- WC/PuuCee-tilojen siivous
- saunan ja pesutilan siivous
- grillipaikan ja piha-alueen siistiminen
- biojätteet kompostoriin (sekajäte, pullot ja tölkit yms. mukaan)
- lattioiden harjaus ja pyyhintä
- vesiastioiden tyhjennys
- terveiset, kokemukset, huomiot vieraskirjaan
- lähtöpäivän ja maksutavan merkintä
- käyntitilastokansioon
- ikkunoiden sulkeminen ja ovien lukitseminen
- tutustumisavaimen palauttaminen avainkoteloon ja koodin sekoittaminen

Ilmoitathan, jos oleskelusi aikana on jotakin rikkoontunut tai huomasi jonkin rikkoontuneen tai havaitsit muita puutteita. Laita palautetta ja ehdotuksia kämpppätoimikunnalle osoitteeseen kamppatoimikunta@tunturilatu.fi
Jätä kämpppä sellaiseen kuntoon, millainen itse sen haluaisit olevan sinne saapuessasi.

Kämppäisännän muutamia huomioita

1. Pekan-Oskarin ulko-ovi (parkkipaikan puolella) ei mene lukkoon helpolla, se tarvitsee huolellisuutta työntää lukkoon tai vetää lukkoon, ei vaadi voimaa vaan pientä huolellisuutta.

2. Muistetaan Pekan-Oskarissa sisäovet laittaa myös kiinni, kun siellä voi olla yöpakkasia.

3. Kun saunotaan Pekan-Oskarissa ja jos käydään takapihan puoleisella terassilla jäädyttelemässä, niin mustettaisiin aina laittaa ovi lukkoon ettei jäisi auki.

4. Muistettaisiin poistaa tuhkat tulipesistä ja varmistaa, ettei tuhka ole kuumaa kun tuhkaämpäri tyhjenetään.

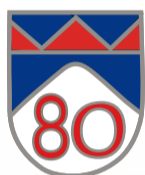
5. Klapikoneella ei voi jyskyttää pöllä, joka ei halkea ensimmäisellä yrittämällä, vaan pitää kääntää pöllin kylkeä ja kerran samasta kohdasta. Jos yhtä kohtaa jyskytetään, niin koneen virran katkaisee ylikuumentumisoja. Pahimmassa tapauksessa yritetään kirveellä saada pöllä pienemmiksi.

Nautitaan olosta kämpillämme.

Merja Nuutinen

Koira-Oskariin ovat tervetulleita myös nelijalkaiset perheenjäsenet.

Kimppakyydillä juhliin!

Tunturiladun 80-vuotisjuhliin, syyskokoukseen ja susiaisiin Leppävirralle Vesileppiseen järjestetään bussikuljetus Turku-Huittinen-Tampere-Orivesi-Jyväskylä reittiä.

ALUSTAVA AIKATAULU:
Lähtö perjantaina 13.11. Turusta 10.00 – Härkäpakari klo 11.15 – Tampere ABC Lahdesjärvi klo 12.30 – Jyväskylä Keljon ABC 15.45 – Vesileppis 18.00. Tarvittaessa voidaan pysähtyä matkan varrella muussakin kuin em. paikoissa. Paluu tapahtuman päätyttyä sunnuntaina.

Menomatalla järjestetään Tampere-Jyväskylä välillä mahdollisuus omakustanteiseen ruokailuun.

Hinta tulee tarkentumaan lähtijöiden lukumäärän mukaan ja lähtijöitä tulisi olla noin 30. Matkan hinta porrastetaan matkan pituuden perusteella. Esim. Turusta 70 euroa, Huittinen 60 euroa jne.

Ilmoittautuminen yhteiskuljetukseen 18.9.2026 mennessä. Tiedustelut ja ilmoittautumiset sähköpostilla tunturikerhologi@gmail.com

80 vuotta, 80 kilometriä

Tunturiladun 80-vuotisjuhlatoimikunta haluaa innostaa jäsenistöä kävelemään. 80 kilometriä voi kuulostaa isolta määrältä, mutta aikaa sen tekemiseen on neljä kuukautta eli vain 20 kilometriä kuukaudessa.

HAASTAMME KERHOT TÄHÄN KÄVELYKAMPANJAAN MUKAAN. Jäsenmäärään suhteutettuna aktiivisin kerho palkitaan.

Kävelykampanja alkaa kesäkuun alussa ja kestää syyskuun loppuun. Tavoitteena on jokaisella osallistujalla saada kokoon 80 kilometriä.

Kilometrejä ei tarvitse kerätä hölkällä tai kävelylenkillä. Niitä kertyy ihan mukavasti myös hyötyliikunnalla.

Kaikkien osallistuneiden kesken arvotaan palkintoja.

Tiedot kävelyistä kilometreistä lähetetään joko kerhokohtaisesti tai henkilökohtaisesti **15.10. mennessä os. osatu7997@gmail.com**

VaVa-leiri Susikyrossä SUNNUNTAI 19.7. – LAUANTAI 25.7.2026

Vauvasta vaariin, Muorista mukeloon-leiri on ensi kesänä Enontekiöllä Tunturiladun tukikohdassa Susikyrossä, järjestäjänä Tunturilatu ry.

Järjestäjien iloksi leiri täyttyi jo ensimmäisen ilmoittautumisviikon aikana.

PERUUTUSPAIKKOJA VOI TIEDUSTELLA.
Pyrimme myös ilmoittamaan Tunturiladun sosiaalisen median sivuilla, jos peruutuspaikkoja tulee tarjolle.

TIEDUSTELUT:

Marita Maula, leirivastaava,
marita.maula@kolumbus.fi,
040 509 4412

Inka Helenius, pääemäntä,
taloudenhoitaja
ja ilmoittautumiset,
vava2026@tunturilatu.fi,
050 567 6315

TAPAHTUMALIIVEISTÄ UUSI VERSIO

Pitkään käytössä olleet tapahtumaliivit korvataan juhluvuoden kunniaksi uusilla softshell-liiveillä.

Järjestäjät ovat käyttäneet liivejä Tunturiladun tapahtumissa, jotta erottuvat joukosta ja jokainen osallistuja tietää, että heitä voi nykäistä hihasta kun asiaa on. Liivejä on tilattu 22 kappaletta ja kokohaitari on laaja, pienin on S ja suurin XXL.

Tunturilatu ry

Hei mattimyöhäiset!

Vielä on mahdollisuus tilata tätä juhluvuoden hupparia.
Jos vaikka haluat sen käyttöösi Tunturiladun 80-vuotisjuhliin.

Hupparin hinta on 35 €, johon lisätään toimituskulut.
Tilaukset syyskuun aikana
helenius.inka@gmail.com

Kerhot voivat tehdä kimpptilauksen, jolloin toimituskulut ovat pienemmät. Hupparit toimitetaan matkahuollon kautta, joka on edullisempi vaihtoehto kuin posti.

**Tilaukset
30.9.2026
mennessä**

Kuvan punainen huppari on ns. naisten malli, joka on huomattavasti pienempi ja kavennettu uuman kohdalta. Kumpaakin väriä saa sekä suorana että ns. naisten mallina. Värit ovat tummansininen ja punainen. Materiaali on polyesteriä 65%, puuvillaa 35%.

Naisten hupparin mitat (cm):	
Koko	XS S M L XL XXL
Pituus olka-helma	59 61 63 65 67 71
Leveys kainalo-kainalo	44 47 50 55 60 65
Miesten hupparin mitat (cm):	
Koko	XS S M L XL XXL 3XL 4XL 5XL
Pituus olka-helma	64 67 70 73 76 79 82 85 88
Leveys kainalo-kainalo	46 50 54 59 64 69 75 81 87

TUNTURILADUN RETKIMUISTIO

6.6. Kävelyä Martimoaavan alueella (Owla)
Lähde kanssamme katsomaan joko hilla kukkii Martimoaavan alueella kimpakyydeillä. Ilm. 3.6. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)gmail.com.

6.–12.6. alkukesän vaellus Muotkatuntureilla (Kolbma)
Lisät. <https://tunturilatu.fi/kerhot/kolbma/>

11.–14. 6. alkukesän vaellus Korouoma – Riisitunturi (Tsietsa)
Patikoidaan Korouoman vaellusreitti Lapiosalmelta Saukkovaaaraan n. 20 km. Lisäksi Saukkovaarassa kävellään Piippukallion päiväreitti, käydään Hannunkalliolla ja Koivukönkällä. Viimeiseksi yöksi siirrytään Riisitunturille. Yhteensä kävelyä tulee n. 40 km. Reitit ovat pääosin helppoja, joitakin lyhyitä vaati-

vampia osuuksia on. Yöpyminen teltoissa. Max 10 hlö. Tsietsan ulkopuolisille 15 € ilmoittautumismaksu. Lisät. ja ilm. 24.5. menn. Markku Tirkkonen, p. 0400 192 023 tai timpuritirkkonen(at)gmail.com.

4.–11.7. 20-vuotiskesävaellus Kevon reitillä (Owla)
Mukaan mahtuu 12 vaeltajaa. Ilm. 1.5. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)gmail.com.

25.7.–1.8. Kesävaellus Varangin alueelle (Kavtsi)
Lisät. Tunturiladun / Kavtsin nettisivut, vetäjänä toimii Mika Kiiski, kiiski.mika(at)gmail.com, p. 050 381 3894.

8.8. Kävelyä Tervareitillä (Owla)
Lähde kanssamme kävelemään Tervareitille la 8.8. klo 10. Ilm. 5.8. menn. Hannu Liljamolle,

p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)gmail.com.

29.8. Retki Loppulassa (Owla)
Lähde kanssamme 29.8. klo 9.30 Oulun linja-autoasemalta Loppulaan josta teemme rengasreitit palaten Loppulaan. Ilm. Hannu Liljamolle 26.8. menn. p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo(at)gmail.com.

29.8.–5.9. Ruskavaellus Pöyrisjärven erämaa-alueen itäosaan (Kavtsi)
Lisät. Tunturiladun / Kavtsin nettisivut, vetäjänä toimivat Juha Kelkka juhake1960(at)gmail.com, p. 050 528 4539 tai Markku Arola markku.arola(at)kolumbus.fi, p. 0500 777 554.

4.–12.9. Ruskavaellus Muotkatuntureilla (Tsietsa)
Vaellamme Peltoaivin/ Peltojärven alueella noudatellen reittiä

Muotkan Ruoktu – Peltojärven eteläranta – Kuarvikoza – Tuanganuavi – Muotkan Ruoktu. Päivämatkat n. 10–15 km, yht. n. 90 km. Yöpyminen: kaksi yötä Muotkan Ruoktussa, muuten teltoissa. Vaellus on melko vaativa ja aikaisempi vaelluskokemus on tarpeen. Max. 10 hlö. Tsietsan ulkopuolisille ilmoittautumismaksu 15 €. Lisät. ja ilm. 2.8. menn. Markku Tirkkonen p. 0400 192 023, timpuritirkkonen(at)gmail.com tai Risto Daavitsainen p. 0400 313 765, risto.daavitsainen(at)gmail.com.

5.–12.9. Syyskerho viikko Susi-Talaksella (Owla)
Lähde syyskerhoviikolle Tunturiladun Susi-Talaksen kämpälle, josta retkeilemme lähiympäristössä. Ilm. 1.6. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)gmail.com.

10.–17.10. Römppäviikko Kilpisjärvellä (Owla)
Lähde loppuvuoden maisemia katsomaan ja kävelemään Kilpisjärvelle. Vielä voi löytyä ruskan värittämiä rinteitä ylhäällä lumen jo peittäessä maiseman. Teemme päiväretkiä lähituntureilla ja Norjan puolella. Ilm. 1.9. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)gmail.com.

12.12. Liukulumi-kenkäilyä (Owla)
Lähde kenkäileen liukulumikengillä kanssamme johonkin 12.12. klo 9.30 kimpakyydeillä. Ilm. 10.12. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)gmail.com.

Tunturilatu-lehden 3/2026 retkimuistioon julkaistavaksi tarkoitettu aineisto tulee toimittaa viimeistään 28.7.2026 osoitteella osatu7997@gmail.com
Verkkosivuille kerhot päivittävät itse tulevat tapahtumat ja ilmoittavat tiivistetyt tiedot myös lehden retkimuistiota varten.

HUOM. Tapahtumat löytyvät myös Tunturiladun verkkosivuilla olevasta tapahtumakalenterista!
Yritetään saada vastinetta retkien järjestäjille. Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen. Huomioi myös mahdolliset yhteiskuljetukset retkikohteisiin. Niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on "omat polut" retkikohteen suunnassa.

Kirsi Tenhunen

Kevätkokouksessa Tampereella oli läsnä hallituksen jäseniä ja muita vastuhenkilöitä.

Asiat nopeasti läpi, sitten keskusteltiin

Tunturiladun kevätkokous oli taputeltu läpi 28 minuutissa. Yksikään asia eli toimintakertomus, tilinpäätös ja Aihkin sääntömuutokset ei sytyttänyt puhetulvaa. Kokous oli toistamiseen etäkokous ja siihen osallistui paikalla olleet hallituksen jäsenet ja etäyhteyden päässä olleet osallistujat, yhteensä parisenkymmentä tunturilatalaista.

Varsinaisten kokousasioiden jälkeen riitti puhetta reippaan tunnin verran. Puheenjohtaja **Paavo Ahonen** otti esiin Tunturiladun positiivisen ”ongelman”, hyvän rahatilanteen. Rahoja pitäisi käyttää toimintaan. Tilinpäätös oli tarkoituksella miinusmerkkinen, jotta pankkitilillä olevia varoja voidaan hyödyntää.

Hannu Liljamo Owlasta kysyi, voisiko osan siirtää johonkin tuottavampaan kohteeseen. Näin on tehty ennenkin. Paavo Ahonen piti ajatusta hyvänä, mutta ehdotti myös yhden kämpän hankkimista.

Mutta mistä? –Tunturiladulle on tarjottu useampia mökkejä eri puolilta Lappia, mutta mitään ratkaisuja ei ole tehty. Yksi ongelma on, että kämppien kunnossapito joudutaan ulkoistamaan jo ehkä kymmen vuoden aikana. Talkoisiin ei riitä väkeä kun väki on ikääntynyt, sanoi Paavo Ahonen.

Kämppätoimikunnan jäsen ja varaustenhoitaja **Sirpa Alapuranen** totesi, että kesän talkoisiin olisi tarve saada Susikyryön useita talkoolaisia lisää, jotta siellä voitaisiin toteuttaa suunnitellut työt.

–Mutta juuri kämpät ovat se asia Tunturiladussa, mikä uusia jäseniä kiinnostaa. Kämppäavaimille on kysyntää, samoin tutustumisavai-

mille, sanoi Sirpa Alapuranen.

Samaa mieltä oli hallituksen jäsen **Oula Heikkilä** Ovt-sista. Kämpistä vain tiedetään huonosti ja siksi olisi aiheellista tehdä tiedotuskampanja, jolla kämpät tehtäisiin tutuiksi. Kämpistä on tekeillä esittelyvideot, mutta ne eivät ole vielä valmiita.

Ehdotuksia tuli hankkia kämppää ”puolimatankrouvista” etelästä katsottuna, jossa voisi yöpyä matkalla nykyisiin kohteisiin. Hallituksen jäsen **Jari Koivusalo** Kavtsista totesi, että olemme Tunturilatu, joten kämppien tulisi sijaita tunturilalueella.

Tunturikerho Kumpehan esitti taannoin, että Susikyryön vanhaa kämppää uudistettaisiin, jotta siellä olisi pienempiä makuusoppeja. Tai sitten pihapiiriin rakennettaisiin pienempiä majoitustiloja. Esitys on valmistelussa, mutta ei saanut tässä keskustelutilaisuudessa kovin suurta kannatusta.

Hannu Liljamo totesi, että Owlän hiihtoviikolla Susikyryön majoitustilat olivat täynnä, mutta laduilla oli hiljaista, samoin oli entinen Vuontispirtti, nykyinen Kello Resort sangen hiljainen. Pienimuotoista hotellitoimintaa hänkään ei kannatanut, johon Paavo Ahonen vastasi, että jos Susikyryöön tehdään lisää majoitustiloja, ne on tarkoitettu jäsenistölle.

Kämppäisäntä Markku Salminen Kuoktesta sanoi menevänsä lähiviikkoina Susikyryöön ja ottavansa mittoja Oskareista.

Juhani Lahtinen Geatksista esitti, että laverin sijaan Oskareissa olisi kerrossänkyt, jolloin tilaa olisi vähän enemmän. Markku Salminen mittailee ja piirtää, millaiset

muutokset Oskareissa olisivat mahdollisia.

Juhani Lahtinen kyseli, onko Talakselle mahdollista mennä talvella omalla moottorikelkalla. Lupaa voi hakea Metsähallitukselta, mutta mikä on Tunturiladun kanta.

Tähän puheenjohtaja vastasi, ettei hän näe estettä mennä alueelle kelkalla. Oula Heikkilä ehdotti, että hallitus valmistelee kelkkailusta ohjeet, ja **Taina Jääskeläinen** Alppaksesta suositteli, että kelkkailussa noudatetaan myös etikettiä, jotta hiihtäjät eivät kelkkailusta häiriinny eikä kelkkailu lähde lapa-sesta.

Hanna-Mari Sinilehto Kolbmasta totesi, että Tunturiladussa toiminta jakaantuu kolmeen tasoon, hallitukseen, kerhoihin ja jäsenkuntaan. Miten nämä saataisiin kohtaamaan toisensa?

Hannu Liljamo ehdotti myös että kämppäisäntä-nimike muutettaisiin kämppä-vastaavaksi ja heitä voisi olla kaksi. Hän pohti myös, mistä saadaan uusi Paavo, kun nykyisen puheenjohtajan kaudet tulevat täyteen.

VaVa-leiri kiinnosti myös keskustelijoita. **Inka Helenius** Alppaksesta kertoi, että leirille on viikossa ilmoitautunut jo 39 osallistujaa, joista lapsia on 22. Lasten ikähaarukka on 5–15 vuotta, ja suurin osa heistä on poikia.

Leiriä järjestämässä on kahdeksan henkilöä. Leiri täyttyi sangen nopeasti, mutta peruutuspaikkoja on mahdollista kysellä.

Leiriläisiltä peritään ennakkomaksu, jolla vahvistetaan osallistuminen. Jos maksuja ei makseta määräaikaan mennessä, silloin ehkä vapautuu paikkoja.

Satu Ojala

PETIPAIKKAVARAUKSIA 2026 JA 2027

Tilanne 1.5.2026

VANHA KÄMPPIÄ (10+4 paikkaa)
 30.5.–6.6. Kämppätoimikunta/ talkoot (14/14)
 18.7.–25.7. VaVa (14/14)
 29.8.–5.9. Jäsenvaraus (14/14)
 5.9.–12.9. Logi (14/14)
 12.9.–19.9. Ovtsi (14/14)

2027
 27.3.–3.4. Geatki
 3.4.–10.4. Logi

SUSI-OSKARI (5 paikkaa)
 30.5.–6.6. Kämppätoimikunta/ talkoot (5/5)
 17.6.–18.6. Jäsenvaraus (3/5)
 21.6.–23.6. Jäsenvaraus (5/5)
 18.7.–25.7. VaVa (5/5)
 29.8.–5.9. Jäsenvaraus (2/5)
 10.9.–13.9. Jäsenvaraus (5/5)
 16.9.–24.9. Jäsenvaraus (5/5)

2027
 20.3.–1.4. Jäsenvaraus (1/5)
 1.4.–12.4. Jäsenvaraus (5/5)

KOIRA-OSKARI (5 paikkaa)
 30.5.–6.6. Kämppätoimikunta/ talkoot (5/5)
 21.6.–23.6. Jäsenvaraus (2/5)
 18.7.–25.7. VaVa (5/5)
 29.8.–5.9. Jäsenvaraus (5/5)
 5.9.–10.9. Jäsenvaraus (2/5)
 12.9.–19.9. Ovtsi (5/5)
 19.9.–26.9. Jäsenvaraus (5/5)
 10.10.–16.10. Jäsenvaraus (5/5)

SUSI-KIIISA (8 paikkaa)
 6.6.–13.6. Kämppätoimikunta/ talkoot (8/8)
 5.8.–9.8. Jäsenvarauksia (3/8)
 15.8.–22.8. Kumpe (8/8)
 22.8.–28.8. Jäsenvaraus (1/8)
 6.9.–12.9. Jäsenvaraus (8/8)
 12.9.–19.9. Kuokte (8/8)
 19.9.–26.9. Kämppätoimikunta (8/8)

Ajan tasalla olevat petipaikkavaraukset löytyvät verkkosivuilta kämppien varauskalentereista tunturilatu.fi/lapin-kampat/petipaikkavaraukset

SUSI-TALAS (10 paikkaa)
 6.6.–13.6. Kumpe (10/10)
 13.6.–19.6. Kämppätoimikunta/ talkoot (10/10)
 16.8.–22.8. Jäsenvaraus (1/10)
 30.8.–31.8. Jäsenvaraus (2/10)
 3.9.–4.9. Jäsenvaraus (2/10)
 5.9.–12.9. Owla (10/10)
 12.9.–17.9. Njalla (10/10)

2027
 13.3.–21.3. Jäsenvaraus (10/10)

AIHKIN VARAUKSET
 29.5.–6.6. Kämppätoimikunta/ talkoot
 8.6.–11.6. Jäsenvaraus
 15.6.–22.6. Jäsenvaraus
 25.6.–26.6. Jäsenvaraus
 18.7.–26.7. VaVa
 27.7.–3.8. Jäsenvaraus
 10.8.–19.8. Jäsenvarauksia
 28.8.–1.9. Jäsenvaraus
 3.9.–28.9. Jäsenvarauksia
 9.10.–25.10. Jäsenvarauksia
 23.12.–1.1. Jäsenvaraus
2027
 26.2.–24.4. Jäsenvarauksia

VARAUSTEN PERUUTUSEHDOT:

- Peruutuksen tapahtuessa aikaisemmin kuin 14 vuorokautta ennen varatun ajan alkua, varauksesta ei peritä maksua.
- Peruutuksen tapahtuessa 7–14 vuorokautta ennen varatun ajan alkua, maksu on 1/3 varatun ajan maksusta.
- Peruutuksen tapahtuessa alle 7 vuorokautta ennen varatun ajan alkua, maksu tulee suorittaa kokonaisuudessaan.

HUOM! Kaikki varatut, peruuttamattomat petipaikat on maksettava ja varauksen tekijä maksaa koko varauksen, ellei toisin ole sovittu varaustenhoitajan kanssa.

UUTTA: VARAUSMUISTUTUKSET:

Varauksen tehneelle tulee varauksista hänen sähköpostiin muistutus kaksi viikkoa ennen varauksen alkua, päivä kerrallaan. Kämppien järjestysäännöt löytyvät verkkosivuilta kunkin kämpän kohdalta esim. tunturilatu.fi/lapin-kampat/susikyry, **Aihkin uudet käyttöäännöt** kohdasta tunturilatu.fi/lapin-kampat/aihki

ALUE- JA AVAINMAKSUT 2026

tunturilatu.fi/lapin-kampat/tukikohtien-kayttomaksut

Kiinteistöjen aluemaksut (koskevat myös päiväkäyntejä, jos käyttää palveluja): maksettava Tunturiladun tilille **FI11 4108 0010 3176 86** ko. kämpän viite-numerolla tai kämpissä oleviin lippaisiin.

Varatut petipaikat varaajan maksettava Tunturiladun tilille ennen varauksen alkua.
 • Susikyry (viite 5050) jäsenet 10 €/vrk/hlö, ei-jäsenet 15 €/vrk/hlö
 • Susi-Kiisa (viite 7090) jäsenet 7 €/vrk/hlö, ei-jäsenet 10 €/vrk/hlö
 • Susi-Talas (viite 6020) jäsenet 7 €/vrk/hlö, ei-jäsenet 10 €/vrk/hlö
 • Aluemaksua ei peritä alle 12-vuotiailta lapsilta.

Viikkomaksut (koskee koko kämpän varaamista 6-7 vuorokautta):

- Susikyry vanha kämppää 600 € (viite 5050)
- Susi-Oskari 250 € (viite 5050)
- Koira-Oskari 250 € (viite 5050)
- Susi-Kiisa 280 € (viite 7090)
- Susi-Talas 350 € (viite 6020)

VARAUSTENHOITAJA SEKÄ AVAINANOMUKSET JA -PALAUTUKSET:

Sirpa Alapuranen, p. 050 597 5811, Vallikatu 5–7 A4, 02650 Espoo [sirpa.alapuranen\(at\)luukku.com](mailto:sirpa.alapuranen(at)luukku.com), [varaukset\(at\)tunturilatu.fi](mailto:varaukset(at)tunturilatu.fi)

Koko kämpän varaus 1-5 vrk vuorokausi-hinnalla (=jäsenen aluemaksu x kämpän paikkamäärä x vuorokausimäärä)

- Susikyry vanha kämppää 100 €/vrk (viite 5050)
- Susi-Oskari 50 €/vrk (viite 5050)
- Koira-Oskari 50 €/vrk (viite 5050)
- Susi-Kiisa 56 €/vrk (viite 7090)
- Susi-Talas 70 €/vrk (viite 6020)

Aihki (viite 8060) vuokra 33 €/vrk/koko mökki. Susikyryön autonlämmitystolppien käyttö 2 €/lämmityskerta (4 tuntia).

Auton lämmitystolppien käyttömaksu maksetaan joko Tunturiladun tilille **FI11 4108 0010 3176 86 (viite 5050)** tai Pekan Oskarin eteisessä olevaan lippaaseen ja merkitään sähkön käyttäjän nimi samassa paikassa olevaan vihkoon.

• Lämmitystolppia saa käyttää vain autojen moottorin lämmittämiseen.

Kämppäavaimet

• Kämppäavaimen lunastusmaksu on 130 €. Avaimen palautuksen tapahduttua maksua ei palauteta.

• **UUTTA:** Oman avaimen unohtumismaksu 10 €

• **Avainanomuslomake** samoin kuin **Kämppien avain- ja käyttöäännöt** löytyvät verkkosivuilta kohdasta tunturilatu.fi/lapin-kampat/kamppaavaimen-lunastus

Alue- ja avainmaksut 2027 vahvistetaan yhdistyksen syyskokouksessa 14.11.2026.

TUNTURILADUN JUHLAVUODEN KUVAKISA

Tunturilatu-lehtien kansikuvat ovat saaneet jo useana vuotena hyvää palautetta. –Upeita kuvia, on kuultu monesta suusta. Siksi juhlatoimikunta päätti järjestää kansikuvista kisan, johon juhlatoimikunta toimitaja Minna Karrulla vahvistettuna valitsi viimeisten 20 vuoden ajalta jokaiselta vuodelta yhden etusivun.

Sinun tehtävänäsi on valita näistä se mieleisin. Voit äänestää vain kerran ja vain yhtä etusivua. Vastausaikaa on lokakuun 13. päivään asti.

joka koostuu Viiden vuosikymmenen vaelluksesta,

Kuudennesta vuosikymmenestä ja tekeillä olevasta 80-vuotishistoriikista. Saman paketin saa myös omakseen voittaneen kansikuvan kuvaaja.

ÄÄNESTÄÄ VOIT
verkkosivuilla osoitteessa kuvakisa.tunturilatu.fi tai lähettämällä vastauksesi sähköpostilla osoitteeseen t180v@tunturilatu.fi tai lähettämällä postikortin osoitteeseen Satu Ojala, Savenvalajankatu 1 A 6, 32700 Huittinen.

1 TUNTURILATU 2006

Yli 100 vuotta...
On Oksa nyt vesille lähtenyt...
Njalla organisoeraa kevätpäivät

2 TUNTURILATU 2007

On Oksa nyt vesille lähtenyt...
Njalla organisoeraa kevätpäivät

3 TUNTURILATU 2008

Njalla organisoeraa kevätpäivät

4 TUNTURILATU 2009

Pöyrisjärvi innosti lapsia vaeltamaan

5 TUNTURILATU 2010

Tunturilataisten sielunmaisema ruskan värien kuorruttamana

6 TUNTURILATU 2011

Yliperän huikaisevat maisemat

7 TUNTURILATU 2012

Maineensa veroinen

8 TUNTURILATU 2013

Valo voitti lopulta kaamoksen Kiisalla

9 TUNTURILATU 2014

Tuulessa ja tuiskussa

10 TUNTURILATU 2015

Pohjoismaiden helmiä

11 TUNTURILATU 2016

Kolbma kaamoksessa

12 TUNTURILATU 2017

VaVa syytti kipinän

13 TUNTURILATU 2018

Saana sinisenä

14 TUNTURILATU 2019

Susiksi uudella kaavalla

15 TUNTURILATU 2020

TsiKaKo yhdessä hangilla

16 TUNTURILATU 2021

"Tilaa taivahalla ja äärtä alla"

17 TUNTURILATU 2022

Talkoissa tarvittiin sisua

18 TUNTURILATU 2023

Ruskan alkua ihailmassa

19 TUNTURILATU 2024

Paistunturien kaamosta

20 TUNTURILATU 2025

Römppäukot Talaksella